

DR. HENRICUS KOCH
ARCHIEPISCOPUS BEROLINENSIS

Berlin, den 11.05.2024
B 00628/2024

Powitanie

w ramach Mszy św. pontyfikalnej z udziałem Prymasa Polski, Jego Ekscelencji
Księdza Arcybiskupa dr Wojciecha Polaka,
z okazji 900-lecia powstania Diecezji Lubuskiej

11 maja 2024 r.

Kościół parafialny pw. św. Jakuba Apostoła w Ośnie Lubuskim, Polska

Wasza Ekscelencjo, Prymasie Polski, Księżu Arcybiskupie Polak!

Wasza Ekscelencjo, Księżu Biskupie Lityński!

Drodzy współbracia w duchowieństwie!

Dostojni przedstawiciele świata polityki, społeczeństwa i kultury!

Siostry i Bracia w Chrystusie!

Jest mi niezmiernie miło, że w dniu tego święta mogę przekazać najserdeczniejsze życzenia szczęścia i błogosławieństwa od waszych niemieckich sąsiadów z archidiecezji berlińskiej. Jestem głęboko wdzięczny Księdzu Biskupowi Lityńskiemu za zaproszenie mojej osoby na to uroczyste nabożeństwo, ponieważ diecezja lubuska, której założenie sprzed 900 laty z radością i wdzięcznością świętujemy razem, jest w pewnym stopniu centralnym punktem bliskiej więzi, która istnieje pomiędzy naszymi dwiema diecezjami. Jak wiadomo, diecezja lubuska przestała istnieć w czasach reformacji. W wyniku II wojny światowej dawne terytorium diecezji zostało podzielone wzdłuż Odry: Dziś jej wschodnia część należy do Diecezji Zielonogórsko-Gorzowskiej, a zachodnia do archidiecezji berlińskiej.

Jeśli spojrzeć na dawną diecezję lubuską na mapie, nie trzeba chyba wielkiej wyobraźni, by rozpoznać w jej konturach kształt serca – serca ze wschodnią i zachodnią komorą. Diecezja lubuska jest jak to historyczne serce, powiedziałbym, którego puls do dziś można wyczuć w żyłach naszych diecezji.

Ze wzruszeniem przeczytałem w Waszym liście pasterskim, Drogi Księżu Biskupie Lityński, który został napisany z okazji dzisiejszej rocznicy, że Ksiądz Biskup przekonany jest, „że Odra nie dzieli, ale ciągle łączy – ponad historycznymi podziałami jest wspólna przeszłość i miłość Boga, która łączy, buduje jedność w różnorodności”.

To, tak właśnie jest! W historii Polski i Niemiec zawsze dzieliła nas wina, tak wiele winy, a zwłaszcza po stronie niemieckiej. Ale cud pojednania dokonał się i nadal dokonuje w przeszłości i teraźniejszości. Chciałbym przypomnieć słynne przesłanie, które biskupi polscy skierowali do swoich niemieckich współbraci w 1965 roku: „Wyciągamy do was ręce [...], udzielamy przebaczenia i prosimy o przebaczenie”. A biskupi niemieccy odpowiedzieli swoim polskim współbraciom: „Z braterską czcią chwytny ofiarowane ręce. Niech Bóg pokoju sprawi za wstawiennictwem Regina Pacis, aby już nigdy zły duch nienawiści nie rozdzielił naszych rąk!”

Do dziś nie puszczamy naszych rąk! Może przynajmniej i nie tylko z tego powodu mamy dziś przed oczami Diecezję Lubuską, którą dziś wspólnie wspominamy: historyczne serce, które bije w naszej wspólnej piersi – trwały symbol naszej głębokiej ludzkiej więzi i jeszcze głębszej więzi w wierze chrześcijańskiej!

Najbardziej widocznym znakiem tego związku między naszymi diecezjami są słynne skrzyżowane haki łódzkie, których Diecezja Lubuska używała już w swoim herbie na pamiątkę swojego patrona, świętego Wojciecha z Pragi. Te haki są obecne w herbach naszych dwóch diecezji, Diecezji Zielonogórsko-Gorzowskiej i archidiecezji berlińskiej.

Przynoszę Wam, drogi Współbracie, i całej Diecezji Zielonogórsko-Gorzowskiej „prezent urodzinowy”. Jest to świeca. Zaprojektowały ją siostry z Karmelu Maria

Regina Martyrum w Berlinie. Od wielu dziesięcioleci modlą się i pracują w miejscu, gdzie niemieccy katolicy wzniesli kościół upamiętniający wszystkich świadków przelanej krwi za wolność wiary i sumienia w latach 1933-1945. Świeca przedstawia herby naszych dwóch diecezji zielonogórsko-gorzowskiej i berlińskiej.

Haki do łodzi w naszych herbach przypominają o męczeństwie świętego Wojciecha. W rzeczywistości mają one jednak zupełnie inny cel. Na przykład haki do łodzi ułatwiają ocenę płynów w mętnej wodzie. Bezpieczeństwo i orientacja to same korzyści. Niech św. Wojciech będzie niezawodnym przewodnikiem w naszych czasach, które charakteryzują się zawirowaniami!

Nad hakami łodzi znajduje się złota gwiazda. Ona odnosi się do Maryi, która zawsze była czczona w chrześcijaństwie jako gwiazda morza, jako Stella maris. Niech Ona, podobnie jak gwiazda polarna na morzu, będzie bezpiecznym drogowskazem w naszym życiu ku Chrystusowi.

Archidiecezja berlińska będzie również świętować 900-lecie założenia diecezji Lebus (Diecezji Lubuskiej). Niektórzy historycy uważają, że diecezja Lebus została założona w 1124 roku, ale możliwe, że również w 1125 roku. Z tego powodu, ale także z bardzo praktycznych powodów, my w Archidiecezji Berlińskiej zdecydowaliśmy się przedłożyć rocznicę na przyszły rok. W tym miejscu chciałbym serdecznie zaprosić wszystkich na uroczyste nabożeństwo,

które mamy nadzieję odprawić w przyszłym roku w katedrze Mariackiej w Fürstenwald, ostatniej siedzibie biskupów Diecezji Lubuskiej.

Wyruszymy w przyszłość śladami dawnej diecezji lubuskiej z Maryją, gwiazdą morza, i ze św. Wojciechem u boku we wspólnocie Kościoła. Niech ta świeca zawsze przypomina: jesteśmy blisko siebie – sercem i uściskiem dłoni!

Z braterskimi pozdrowieniami

Wasz

Heiner Koch
Arcybiskup Berlina